

Minek nevezzetek?

VISSZHANG - LXIII. évfolyam, 34. szám, 2019. augusztus 23.

Olvasom a kiváló Lévai Júlia írását az *ÉS* 2019. augusztus 16-i számának Páratlan oldalán (*Petőfi, az Ügynökség*), és a harmadik bekezdésnél leesik az állam. A szerző, megelőlegezve, hogy „mekkora itt a botrány”, mintegy bemelegítésképpen leszögezi: „»Irodalmi Ügynökség« – ilyen fogalom nincsen. Sem úgy nem lehetséges, hogy az »ügynök« szó »politikai megbízott« értelmét nézzük [...], sem úgy, hogy az »üzletszerző« jelentését vesszük.” Minthogy életem java részét könyvkiadói szerkesztőként töltöttem, egy pillanatra meg is riadtam: ezt is rosszul tudom? A *Magyar Nyelv Értelmező Szótára* azonban megnyugtató: az „ügynökség” címszó alatt még mindig ott található az „irodalmi, színházi ~”. Ilyen fogalom tehát igenis van, és ha van, akkor bizony lehetséges is. Eszerint mégsem fantomok azok a neves irodalmi ügynökségek és felkészült, sőt nem csupán hivatalból lelkes munkatársaik, amelyekkel és akikkel a könyvkiadók hosszú évek, évtizedek óta együttműködnek – már csak azért is, mert pl. a külföldi művek magyar kiadása terén nélkülük mozdulni sem lehet. Ami a magyar irodalom külföldre juttatását illeti, csak egy hivatkozás: erre a célra hozta létre Sárközy Bence, a Magvető Kiadó volt főszerkesztője és Halmos Ádám, a Nyitott Könyvműhely alapító tulajdonosa a Sárközy & Halmos Irodalmi Ügynökség Kft.-t már 2011-ben. A frissen gründolt Petőfi Irodalmi Ügynökség missziójáról itt nem kívánok, majdani tevékenységéről ez idő szerint nem tudok szólni, de annyit állíthatok, hogy az elnevezéssel nincs semmi baj. Magyarországon is, és szerte a nagyvilágban is értik, hogy mi az az irodalmi ügynökség. És Petőfi is ott van a Wikipédián.